

ONDER DRUK: S02E04

Anja van Ginhoven

DIRECTOR OF WOMEN'S FOOTBALL OPERATIONS

De drijvende kracht achter de Engelse Lionesses over het creëren van de ideale omgeving voor topsporters.

OD Onder Druk

Dit transcript is afkomstig van de podcast **Onder Druk**, waarin Amber Brantsen praat met mensen voor wie werken onder hoogspanning dagelijkse kost is.

BEZOEK ONDERDRUKPODCAST.NL

INTERVIEWER

Amber Brantsen

DATUM

4 maart 2026

LENGTE

4466 woorden

“Als wij het lelijke zusje van het mannenvoetbal worden, dan raken we onze identiteit kwijt en zijn fans niet meer geïnteresseerd.”

Hoe bouw je een omgeving waarin topsporters wereldprestaties kunnen leveren? Wat kunnen we leren van de psychologie van IKEA in een high-performance setting? En waarom is het essentieel dat het vrouwenvoetbal haar eigen, unieke identiteit behoudt?

Amber Brantsen spreekt met Anja van Ginhoven, Director of Women's Football Operations en de voormalige General Manager van de Engelse Lionesses. Als de vrouw aan wie topcoach Sarina Wiegman alles toevertrouwt, was zij verantwoordelijk voor de volledige organisatie buiten de lijnen: van de logistiek van een EK-basiskamp tot het creëren van een thuisgevoel aan de andere kant van de wereld. Met haar achtergrond als topspeler bij Ter Leede en haar ervaring in de internationale top, deelt ze hoe zij met creativiteit en nuchterheid de deuren opent die voorheen gesloten bleven.

In deze aflevering leer je hoe mensenkennis en scenarioplanning cruciaal zijn voor succes onder hoogspanning. Anja legt uit hoe ze met haar eigen 'Anja-model' keuzes maakt tussen gevoel en ratio, en waarom het 'onnatuurlijke' van de topsport juist zo natuurlijk mogelijk moet aanvoelen om echt te kunnen floreren.

Welkom!

Dankjewel.

“Als de druk hoger wordt, word ik in de regel kalmer en rustiger.”

Jij was voorheen general manager van de Britse voetbaldames. Je bent nu Director of Women's Football Operations. Waar ben jij goed in? Waarom ben jij waar je nu bent?

Iemand die aan CrossFit doet is niet supergoed in één ding, maar misschien bovengemiddeld goed in heel veel dingen. Met mijn achtergrond – zelf lang op het hoogste niveau gevoetbald, gewerkt in het mannenvoetbal en daarna in de media en het vrouwenvoetbal – ben ik een type generalist.

Je ging eigenlijk van het kleine – je was zelf topsporter bij VV Ter Leede – naar het bouwen van een omgeving voor topsporters in Nederland en Engeland, en nu naar het bouwen van een platform.

Zo zou je het kunnen zien. In mijn rol bij de Engelse voetbalvrouwen de afgelopen jaren was ik general manager. Een belangrijke taak lag buiten het voetbal: alle stafleden en functies die niet direct op het veld plaatsvinden, zoals security, logistiek, materiaal, commercie, pr en media. Ik zorgde ervoor dat dit aansloot bij wat er op het veld gebeurde. In feite doe ik in mijn huidige rol hetzelfde, maar dan wereldwijd voor BFC in San Francisco en hopelijk binnenkort voor meerdere clubs.

Het damesvoetbal wordt alleen maar groter, mooi om te zien. Ik kan me voorstellen dat je een soort controlfreak moet zijn als je alles optimaal wilt organiseren voor mensen die op het hoogste niveau moeten presteren. Klopt dat?

Uiteindelijk wil je de lat zo hoog mogelijk leggen en zoeken naar de kleine percentages die het geheel beter maken. Soms moet je echter accepteren dat goud niet haalbaar is en dat zilver het maximale resultaat is. Dan is dat ook oké.

Heb je daar dan vrede mee?

Dat heb ik wel geleerd.

Dat lijkt me echt heel lastig.

Ik denk ook dat het ervaring is; je weet gewoon goed op welk gebied je een klein beetje kunt toegeven, terwijl je op een ander vlak eigenlijk nooit een compromis kunt sluiten. Er zit natuurlijk altijd een beetje bandbreedte in.

Op wat voor vlak zou je nooit een compromis sluiten?

Alles in de topsport staat ten dienste van het grote doel: winnen op het veld. Daar mag je nooit een compromis sluiten, ook niet als je niet direct bezig bent met de voetbaltactiek. Soms kun je echter niet anders, omdat je in een situatie terechtkomt waarin je niet alles kunt controleren. Wij zeggen altijd: make sure you control your controllables. Factoren die je niet kunt beïnvloeden of plannen, vragen om de juiste reactie zodra ze zich voordoen. Dat is vergelijkbaar met het echte leven.

Heel veel parallellen te trekken. Wanneer had jij voor het laatst het gevoel de controle echt te verliezen? Dat je dacht: 'Dit vind ik lastig, dit glipt nu uit mijn handen.'

Afgelopen zomer was het EK in Zwitserland voor vrouwen. Dat is een project waar je al mee begint voordat je gekwalificeerd bent, met hotel- en veldbezoeken.

Nog voordat je weet dat je mee mag doen?

Mijn eerste bezoek was al in oktober 2023.

“Mijn antwoord op vragen is meestal 'waarom niet?' en dan ga ik kijken of het kan.”

Voor de zomer van '25.

Wij kwalificeerden ons in juli '24. Je bent dus al zo'n negen maanden onderweg met de eerste voorbereidingen.

Waarom duurt dat zo lang? Wat doe je in die tijd?

Ik heb in totaal vierentwintig hotels en vijftwintig velden bezocht in Zwitserland.

Oké, dan ben je best druk.

Het is niet simpelweg even een hotel bekijken. Ieder hotel laat je tien verschillende slaapkamers en vergaderruimtes zien, inclusief een volledige rondleiding. Zwitserland is een relatief klein land zonder veel voetbalhistorie. Op een gegeven moment dachten we het ideale hotel gevonden te hebben qua sfeer en locatie, maar het was gekoppeld aan een trainingsveld dat niet aan onze wensen voldeed. Het veld had niet de maximale afmetingen, en op dat moment dacht ik dat het heel moeilijk zou worden.

En nu?

Via iemand die ik had leren kennen op een van mijn reizen in Zwitserland kwamen we in contact met een ander veld op twintig minuten van het hotel. Daar hebben we die zomer getraind. Totdat dat rond was, vond ik het bijna niet meer leuk; je kunt geen kant op. Het hotel was perfect, maar het veld is cruciaal. Ik hoopte echt dat het nog goed zou komen.

Wat betekent onder druk staan voor jou?

Ik heb de eigenschap dat ik kalmer en rustiger word als de druk toeneemt. Het is niet dat ik dat heel erg voel; ik lig er niet wakker van. Maar in het voorbeeld van afgelopen zomer voel je wel druk, omdat je het zo goed mogelijk wilt doen.

Je voelt de druk wel komen, maar het beïnvloedt je niet negatief. Maakt het je misschien scherper?

Ik hoop dat ik altijd scherp ben. Het is een eigenschap die ik waarschijnlijk van mijn vader heb; hij werd ook kalmer naarmate hij het drukker had. Het is een goede eigenschap om het overzicht te behouden. Daarnaast hoop ik altijd vriendelijk te blijven. Ik zeg vaak tegen de staf dat ik hoop dat mensen, ongeacht wat er op het veld gebeurt, zullen zeggen dat de staf van Engeland uit leuke mensen bestaat en dat ze terugkijken op een fijne samenwerking. We hebben plezier gehad en daarnaast een geweldige klus geklaard, want die dingen gaan samen.

Topcoach en vriendin van jou Sarina Wiegman zei: 'Als Anja het regelt, hoef ik me nergens zorgen over te maken.' Dat is een enorm compliment, want zij is veeleisend. Creëert dat ook een zekere druk of verwachting?

Het geeft vooral veel vertrouwen. Ik zou andersom hetzelfde over Sarina zeggen. Zij is verantwoordelijk voor het grote geheel en zeker voor wat er op het veld gebeurt. Als Sarina zich met dat gedeelte bezighoudt, weet ik dat het goed komt.

Ben je altijd zo zelfverzekerd geweest of heb je dat moeten leren?

Ik zou mezelf niet als zelfverzekerd omschrijven.

Grappig, zo kom je wel over.

Gisteren sprak ik iemand die ik lang niet had gezien en die zei: 'Je bent een grote mevrouw geworden.' Ik voel me vaak nog de jongste en niet de meest ervarene, maar dan realiseer ik me dat mensen tegen me opkijken.

Zeker.

Toch is dat niet hoe ik mezelf zie.

“Je gevoel heeft een functie, maar het is goed om daar rationele argumenten bij te vinden om te weten of je de juiste keuze maakt.”

Is dat bescheidenheid of een soort onzekerheid?

Misschien een combinatie van beide. Bescheidenheid vind ik een mooie eigenschap. Ik ben niet iemand die van de daken schreeuwt wat ik wil bereiken. Als iets eenmaal goed is gegaan, is het leuk om erover te praten, maar ik ga de boel niet van tevoren oppompen.

Jij moet vaak grote keuzes maken die belangrijk zijn voor het succes van het team. Stel dat je ratio A zegt en je gevoel B, hoe hak je dan de knoop door?

Ik noem dat het Anja-model. Ik heb het nog niet gepatenteerd, maar misschien kunnen we dat na vandaag doen. Ik kan goed naar mijn gevoel luisteren, maar ik moet oppassen dat ik geen emotionele keuzes maak. Ik probeer logica te vinden achter wat ik voel, zodat ik van gevoel naar ratio ga. Vervolgens internaliseer ik dat, zodat ik er ook naar mag handelen. Dat brengt me weer terug bij mijn gevoel, en op basis daarvan handel ik.

Je begint dus bij je gevoel en onderbouwt dat met feiten of cijfers.

Dat heb ik door de jaren heen geleerd. Het is oké om naar je gevoel te luisteren; het wordt vaak onterecht weggezet als emotioneel of soft. Je gevoel heeft een functie, maar het is goed om daar rationele argumenten bij te vinden om te weten of je de juiste keuze maakt.

Ja?

Maar dan moet er wel een omgeving zijn waarin je ook naar je gevoel mag luisteren.

Zeker. In mijn baan is het voor 99,9 procent teamwork. Het is nooit 'mijn wil is wet', want je gaat een proces in met je collega's. Bij de keuze voor een basiskamp werken we bijvoorbeeld met een shortlist en geeft iedereen input vanuit zijn eigen specialisatie.

Het is natuurlijk ook belangrijk om mensen mee te krijgen in jouw visie. Mensenkennis lijkt me daarbij cruciaal.

Absoluut. Mensenkennis is eigenlijk de stap daarvoor: een relatie en een band opbouwen met mensen. Als je een band hebt, heb je begrip voor elkaar en snap je waarom mensen denken en handelen zoals ze doen. Dat kun je samenvatten als mensenkennis, maar het zit hem vooral in een goede relatieopbouw.

Jij begon als topspeler bij VV Ter Leede op het toenmalige hoogste niveau. Dat is niet te vergelijken met de huidige staat van het vrouwenvoetbal. Wat neem je mee van die tijd?

Op dat moment was het het hoogste niveau en deden we er alles aan om optimaal te presteren. Hoewel het niet te vergelijken is met nu, neem ik die ambitie nog steeds mee.

De sport heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt, maar wat neem je specifiek mee van de speelster bij Ter Leede?

Veel dingen uit die tijd staan me nog bij. Ondanks het andere niveau deden we er alles aan om beter te worden. Ik heb nog steeds een grote ambitie om het vrouwenvoetbal verder te brengen, weliswaar buiten het veld. Of het nu als speler was of later als voorzitter van de damesafdeling, we doen in essentie nog steeds hetzelfde.

Wat heeft die periode jou geleerd?

Ter Leede was een atypische club waar meiden- en vrouwenvoetbal altijd een volwaardige positie heeft gehad. Toch kregen we vaak de tweede keuze qua trainingstijden.

Had je dat toen al door?

Ja, want daar moesten we continu voor vechten. We wilden niet pas om kwart over acht 's avonds trainen, maar om half zeven. We zijn de sport nog steeds aan het ontwikkelen en lopen nog steeds tegen dat soort zaken aan.

“Uiteindelijk wil je de lat zo hoog mogelijk leggen en zoeken naar de kleine percentages die het geheel beter maken.”

Het principe is nog steeds hetzelfde: er valt nog steeds te knokken om deuren open te krijgen. Daar is dus een zaadje geplant om die deuren te openen.

Ik ben niet het type dat op de barricades staat, maar door de dialoog aan te gaan met feiten en goede discussies probeer ik progressie te boeken.

Toch lijkt het me lastig om als topsporter die carrière vaarwel te zeggen.

Ik debuteerde op mijn zestiende in het eerste van Ter Leede en speelde daar tien jaar, maar destijds was er geen toekomst op het veld voor een meisje. Voor Ajax spelen bleef een droom; die mogelijkheid bestond simpelweg niet.

Het bleef bij een droom en dat wist je.

Ik kreeg een baan bij de KNVB als persvoorlichter van Jong Oranje. Op een natuurlijke wijze beseftte ik dat ik de twee niet meer kon combineren en heb ik voor mijn carrière gekozen.

Hoe wist je dat je goed zou zijn in het bouwen van een omgeving waarin topsporters floreren?

Dat wist ik helemaal niet. Het komt er weer op neer dat je continu probeert te doen wat goed is voor de sport, het individu of de groep. Dat heeft er waarschijnlijk altijd al ingezet, zonder dat ik me daarvan bewust was.

Je staat heel erg in dienst van anderen.

Vind je dat fijn?

Ja, ik geniet ervan. Je zult mij na het winnen van een medaille niet op het podium zien dansen. Ik ben net zo blij als ieder ander, maar dat is niet mijn plek.

Waarom niet?

Dat voelt voor mij gewoon niet als de juiste plek om te zijn of de manier om het te vieren.

Je creëert zo'n omgeving met een hotel en trainingscomplex en bent daarbij afhankelijk van veel anderen. Wat gebeurt er in je hoofd als iets onhaalbaar blijkt te zijn?

Het is belangrijk om je ogen en oren open te houden, want de oplossing zit vaak in kleine dingen. Ik ben vrij creatief in het vinden van oplossingen. Een speelster uit het Engelse team zei ooit dat mijn middennaam 'Why not' is.

Oh ja?

Mijn antwoord op vragen is meestal 'waarom niet?' en dan ga ik kijken of het kan.

Wat is het gekste dat je ooit hebt georganiseerd?

Ik weet niet of het het gekste is, maar ik ben heel trots op het 'environment basecamp' dat we afgelopen zomer met het team hebben neergezet.

Wat zou ik daar ervaren?

Allereerst was het een pak van mijn hart dat we dat veld vonden. Daarnaast heb ik een fascinatie – anderen noemen het een obsessie – voor het concept van IKEA.

Ik ben benieuwd wat er nu komt.

Het overkomt ons allemaal: we lopen die blauwe doos binnen voor een dekbed en komen naar buiten met een volle wagen omdat we de hele route door de winkel moeten volgen. Dat fascineert mij.

De hele wagen zit dan vol.

In Zwitserland hebben we een 'performance hub' gebouwd op het trainingsveld. Voorheen waren er losse ruimtes voor medische zaken, de gym en voeding. Nu hebben we alle diensten onder één dak gebracht in een grote tent: onze versie van de blauwe doos. Als een speler daar naar binnen stapt, kan diegene niet anders dan de hele route volgen.

Je moet door de wasstraat.

Precies. Je wisselt je schoenen, regelt je voeding, gaat langs de medische staf en de gym, en gaat dan via de voeding het veld op. Ik geloof niet in het ophangen van bordjes; iedereen zit anders in elkaar. Door de psychologie van IKEA toe te passen, zorgen we dat iedereen alle hotspots passeert.

Je wordt ermee geconfronteerd en kunt bijna niet anders.

Je wordt ermee geconfronteerd en kunt bijna niet anders.

Het is een manier van nudgen; zonder het expliciet te maken, kom je ermee in aanraking en maak je gebruik van wat op dat moment goed voor je is.

Een soort verleiden.

Dat we dit hebben kunnen toepassen in onze versie van de blauwe doos, daar ben ik heel trots op.

Hoe kom je aan je ideeën?

Door mijn ogen en oren open te houden en normale zaken uit de wereld om ons heen toe te passen op een high-performance omgeving.

Nieuwsgierig zijn naar hoe de dingen werken.

Nieuwsgierig en creatief zijn, dat vind ik fantastisch.

Ik kan me voorstellen dat er ook wel eens iets misgaat. Herinner je je een logistieke of praktische fout?

'Fout' is een groot woord, maar we vragen ons wel eens af of we iets een tweede keer weer zo zouden doen. Beslissingen neem je weloverwogen, maar het pakt niet altijd uit zoals gehoopt. Omdat ik positief ben ingesteld, schatten we een tijdschema of planning soms te optimistisch of te ambitieus in. Daar leer je van.

Iets te ambitieus.

Voor het EK '22 in Engeland hadden we gesproken met atleten van de Olympische Spelen van 2012. Zij misten het moment van vertrek: het gevoel dat het toernooi echt gaat beginnen na de voorbereiding.

Het moment dat het echt gaat gebeuren.

We dachten het om te keren door voor het toernooi een trainingskamp elders in Europa te beleggen. Zo creëer je een 'nu gaat het beginnen'-moment. Achteraf bouw je daarmee echter een extra reis in een al drukke periode in. Ik zou dat 'wauw-moment' nu op een andere manier creëren.

Als je het zo presenteert, klinkt het logisch.

We waren er destijds van overtuigd dat dit het juiste was om te doen. Maar door die extra reis naar Zwitserland zat het soms tegen met vluchten, waardoor de prachtige planning op papier niet werd gehaald. Het was een wijze les.

Het is een spanningsveld: je wilt het creatief en groots aanpakken, maar de speelsters moeten ook presteren en hun rust krijgen.

Daar zat inderdaad een wijze les in.

Het is ook jouw rol om zaken die dreigen mis te gaan, alvast te ondervangen.

Planning en voorbereiding worden vaak door elkaar gehaald, maar voorbereiding gaat een laag dieper. In de voorbereiding zit ook scenarioplanning: de 'what ifs'. We houden altijd rekening met alternatieve plannen als de situatie anders loopt dan voorzien. Dat is een belangrijk deel van onze rol.

Lijkt me lastig voor een positief mens om beren op de weg te moeten verzinnen.

Het gaat erom hoe je omgaat met onvoorziene situaties; iedereen kijkt dan naar jou. Gelukkig hebben we een sterke groep waarin we elkaar blind vertrouwen. Zelfs als een situatie niet leuk is, kunnen we er nog plezier in hebben als het uiteindelijk lukt om het op te lossen.

Even een snelle ronde tussendoor.

O jee.

Gevoel of ratio?

Gevoel.

Achter de schermen of op het podium?

Altijd achter de schermen.

De eerste keer dat ik je op een podium betrap, app ik je.

Soms doe ik het wel, zoals gisteren voor studenten van de Haagse Hogeschool. Het is niet waar ik me het meest comfortabel voel, maar ik vind dat ik de verantwoordelijkheid heb om kennis te delen met hongerige studenten. Op zo'n moment voel ik wel een bibber in mijn stem en vraag ik me af waarom ik dit doe.

En je doet nu een podcast.

Dat ook.

Is dat oké? Het blijft hier hoor, we doen er verder niks mee.

Het ligt aan het onderwerp. Als het over zaken gaat die dicht bij me staan, is het makkelijker praten. Ik vind het leuk om dit met jou te doen, juist omdat we elkaar al een tijdje kennen.

De Engelse Lionesses of de Oranje Leeuwinnen?

Die vraag moest natuurlijk komen. Als de Oranje Leeuwinnen niet luisteren: op dit moment neig ik toch meer naar de Lionesses. Dat komt door de band die je opbouwt; de afgelopen vier jaar heb ik lief en leed met hen gedeeld. Ik ben al ruim vier jaar weg uit Nederland, dus de persoonlijke band met de Leeuwinnen is minder sterk. Ik hoop dat beide teams het goed doen, maar als ze tegen elkaar spelen, neig ik naar Engeland.

En waarom?

Dat komt door de band die je opbouwt; de afgelopen vier jaar heb ik lief en leed met hen gedeeld. Ik ben al ruim vier jaar weg uit Nederland, dus de persoonlijke band met de Leeuwinnen is minder sterk. Ik hoop dat beide teams het goed doen, maar als ze tegen elkaar spelen, neig ik naar Engeland.

Zou je in de toekomst weer voor de Oranje Leeuwinnen willen werken?

Ik ben geen planner. Als die vraag zich voordoet, gebruik ik het Anja-model: luisteren naar mijn gevoel, de ratio erbij zoeken en dan terug naar het gevoel. We zien het dan wel weer.

Een bewezen protocol of een creatieve oplossing?

Creatieve oplossing.

Een 'nee' moeten verkopen of een 'ja' organiseren?

Ja organiseren.

St George's Park of VV Ter Leede?

Ter Leede, daar zijn de mooie herinneringen en daar begon het allemaal.

Ja dan begin je ook wel te stralen.

Dat is inderdaad het fundament.

Het fundament.

De perfecte voorbereiding of de perfecte crisisreactie?

Allebei, het een kan niet zonder het ander. Uiteindelijk wil je kunnen terugkijken en weten dat je elke steen hebt omgedraaid. Als de voorbereiding en de basis goed zijn, heb je de capaciteit en bandbreedte om een crisis op te vangen. Het is als een examen: met een goede voorbereiding kun je onvoorziene situaties met zelfvertrouwen oplossen.

Laten we die crisisreactie testen. Je zit met het team 48 uur voor een WK-finale. In het hotel valt de airco uit. Het is dertig graden, tien uur 's avonds. Wat is het eerste wat je doet?

Ik zou kijken of we bij een plaatselijke winkel ventilatoren kunnen regelen. Daarnaast instrueer je het team om gordijnen en ramen dicht te houden om de warmte buiten te sluiten. Er zijn veel kleine knoppen waar je aan kunt draaien om het probleem minder erg te maken.

Oh ja?

Je zoekt naar het kleine verschil in plaats van direct naar een ander hotel te verhuizen.

Je merkt een sluimerend conflict tussen twee sterspelers. De coach ziet het niet, maar jij ziet dat de sfeer eronder lijdt. Wat doe je?

Je maakt altijd de afweging of je informatie voor je houdt of deelt. Het is niet mijn rol om een klikspaan te zijn, maar als iets het teamproces aantast, zou ik de coach of de dokter informeren. Dat hoort bij mijn rol.

Stel, een basisspeler heeft heimwee en wil alleen met jou praten, niet met de coach. Wat doe je dan?

We zijn allemaal mensen en het is belangrijk om naar elkaar te luisteren. Ik zou adviseren om het toch met de psycholoog of de coach te bespreken. Als we het kunnen faciliteren, regelen we bijvoorbeeld een auto zodat diegene even naar familie kan die in de buurt is. Wij zijn er om dat te organiseren.

Je vraagt veel van spelers, zowel fysiek als mentaal. Daar moet je in jouw rol ook iets mee doen.

Dat geldt ook voor de staf. In 2023 zaten we in Australië, aan de andere kant van de wereld. In zo'n abnormale periode probeer je dingen zo normaal mogelijk te laten zijn. Hoe lekkerder mensen zich voelen, hoe beter dat is voor het individu en het geheel. We maken tijd voor familie en vrienden en zorgen dat de staf en spelers daar geen omkijken naar hebben. Bij de hotelkeuze letten we erop of spelers even uit de bubbel kunnen voor een blokje om of een kop koffie met naasten. Die normale dingen maken het verschil.

Het onnatuurlijke zo natuurlijk mogelijk laten voelen is minstens zo belangrijk als de fysio of de kok.

Iedereen heeft een eigen kamer, maar we willen niet dat iedereen zich terugtrekt. Samen met Nike hebben we afgelopen zomer een soort grote huiskamer gecreëerd waar mensen kunnen puzzelen, darten of samen televisie kijken. Die normale, kleine

dingen versterken het groepsgevoel.

Het groepsgevoel en de bonding zijn essentieel.

Absoluut. Hoe beter elk individu zich voelt, hoe meer dat bijdraagt aan het grote geheel. Dat zit vaak in heel kleine dingen.

Hoe weet je wat elke speler nodig heeft? Karakters verschillen enorm.

Dat is de afgelopen tien jaar veranderd. Voorheen bepaalde de staf hoe het ging, maar de huidige generatie vraagt om een andere aanpak. Ze willen meer betrokken zijn bij keuzes en de context begrijpen. Daar hebben we de afgelopen jaren in geïnvesteerd.

Krijg je ook input over wat zij willen?

Zeker, we betrekken ze er proactief bij. We leggen ons ideaalplaatje voor en vragen hoe zij daarnaar kijken. Door die dialoog kun je de puntjes op de i zetten.

En wat zeggen ze dan?

Dat is heel uiteenlopend.

Zijn er ook vreemde verzoeken, zoals een huisdier mee?

Sommigen ontspannen door een instrument te bespelen. Een belangrijk punt afgelopen zomer was goede koffie, ook voor mezelf. We hebben toen ook een hondje meegenomen naar Zwitserland.

Wiens hond was dat?

Dat was de hond van James, die de koffie verzorgde. Hij had een antiallergene vacht. Zo'n beestje geeft een huiselijk gevoel. De vroege vogels lieten hem 's ochtends uit en 's avonds lag 'special agent' Reggie bij de groep op de bank. Binnen de lijnen van het speelveld, ons kader, is er veel ruimte voor het individu om eigen keuzes te maken. Dat is een belangrijke factor.

Die had de time of his life.

Want ze moeten al zo veel.

**De Lionesses zijn super succesvol. Iedereen heeft veel respect voor Sarina.
Waarom ging je weg? Was de klus geklaard?**

Ik wist van tevoren dat ik een contract voor vier jaar zou hebben. Hoewel ik denk dat Sarina me graag langer had gehouden, was het voor mij goed zo. Ik had dat besluit al een tijdje geleden genomen, zonder te weten wat de volgende stap zou zijn. Ik wilde eigenlijk eerst mijn Spaans bijschaven in Spanje, maar ik kon vrij snel aan mijn nieuwe baan beginnen. Met twee gewonnen EK's en zilver op een WK kijk ik terug op een ongelooflijke tijd.

Dat klinkt heerlijk.

Kun je dat nog toppen? Wordt het beter dan dat?

De volgende stap is anders omdat het meer op clubvoetbal is gericht. De ambitie blijft hetzelfde: de sport op de juiste manier ontwikkelen. In mijn huidige baan zijn de mogelijkheden precies waar ik in geloof; het is een prachtige vervolgstap.

Wat zijn jouw ambities voor het vrouwenvoetbal? Er ligt best veel in jouw handen.

Ik hoop dat we over tien jaar kunnen terugkijken en zeggen dat wat we nu met dit team zijn gestart, een historisch moment was. Ik hoop dat andere clubs dan zien dat wij de code hebben gekraakt. Zoals een collega zegt: 'High tides raise many ships.' Als wij een vloedgolf kunnen creëren, ontwikkelen ook andere schepen en de rest van het vrouwenvoetbal zich. Dat is onze ambitie.

Hoe ga je die clubs concreet verder helpen?

We werken met een team dat veel expertise heeft. Het gaat niet alleen om geld investeren, maar om het delen van die kennis. Experts met specifieke kennis van vrouwenvoetbal zijn vaak schaars binnen een club, dus wij bieden de expertise aan die we de afgelopen twintig jaar hebben opgebouwd.

En dan.

Waarin verschilt vrouwenvoetbal van herenvoetbal?

Dat zie je op televisie, op social media en in interviews; het is anders, zonder dat het goed of fout is. Het is essentieel dat we de eigen identiteit van het vrouwenvoetbal behouden. We moeten die identiteit gebruiken om interessant te blijven voor commerciële partijen, media en fans. Als we het lelijke zusje van het mannenvoetbal worden, raken we onze identiteit kwijt en haken fans en sponsors af.

Waarom zouden ze nu voor het vrouwenvoetbal kiezen?

De unique selling points zijn onder andere de fair play: geen geduikel of gemopper tegen de scheidsrechter, maar elkaar weer overeind helpen. De interactie met fans na afloop maakt ons uniek. Het is een toegankelijke omgeving waar je met jonge kinderen heen gaat vanwege de fijne sfeer. Daar moeten we zuinig op zijn.

Wat heeft het werken met sterspelers jou geleerd over presteren onder druk?

Achter elke topspeler en coach zit een mens. Het zijn geen robots. Er zit altijd een context omheen die we moeten blijven zien. Het is een belangrijk facet van ons werk dat de mens achter de speler zich goed voelt.

Niet iedereen bouwt omgevingen voor winnende teams, maar veel mensen moeten veel ballen in de lucht houden. Wat is jouw advies aan hen?

Poeh.

Jij regelt het allemaal wel.

Uiteindelijk doen we het natuurlijk altijd met elkaar. Zoals ik al zei, is een belangrijke rol het bij elkaar brengen van partijen. In mijn geval is dat het zorgen dat alle zaken buiten het veld goed aansluiten op wat er op en om het veld gebeurt. Door de samenwerking op te

zoeken en mensen mee te nemen en enthousiast te maken, kun je geweldige resultaten bereiken. Een voorbeeld: voor de finale van het afgelopen EK heeft een editor van ons contentteam op Wembley geholpen met een filmpje voor de spelers. De dag na de finale

vertelde hij dat hij zich, door die kleine rol, helemaal onderdeel voelde van de gouden medaille. Dat soort dingen

realiseer je je soms niet, maar het is een prachtig compliment.

Wat mooi. Hij had iets voor jullie gedaan, maar het voelde alsof hij er ook iets voor terugkreeg.

Je hebt mooi werk.

Daar ben ik ook dankbaar voor.

Dankjewel.

Jij ook bedankt.

 Onder Druk

Vond je dit gesprek interessant? Bezoek onze website voor de volledige video-ervaring en meer afleveringen van **Onder Druk**.

[BEZOEK ONDERDRUKPODCAST.NL](https://www.onderdrukpodcast.nl)